

M. 15118 = /.

FOLKLIVSARKIVET

Institutionen för folklivsforskning
vid Lunds universitet

(översättar. 1 sida + 1 biva)

Holland

uppl. år 1952

Ivar i LMF 85 pö. hästkött och hästslakt m.

2.1

Techn. Middelbare
School "Technicum"
Opgericht 31 Maart 1903
Directeuren: ir. B. B. DE REGT, c.i.
Huis telefoon 25517
en Prof. dr. Ing. M. BEINER, w.i.
Huis telefoon 66890
Hoofdgeb.: Eendrachtsweg 26-27
Telefoon 25575 en 25517
Tekenzaal en Werkplaatsen:
Eendrachtstraat 73c - Tel. 23854

Holland
M. 15118.

T.M.S. "TECHNICUM"

EENDRACHTSWEG 26-27

TELEFOON 25575 EN 25517

ROTTERDAM

la 12an de Junio 1952a

Bouwkunde
Weg- en Waterbouw
Staalconstructie
Gewapend Beton
Werkuigbouw
Electrotechniek
Scheepsbouw
Op de dagcursus
Practisch werken
Opleiding tot Constructeur

FOLKLIVSARKIVET

Institutionen för folklivsforsk-
ning vid Lunds universitet

Al la Etnologia Arhivo de la Universitato Finngatan 8, Lund, Svedujo.

Al D.ro W.P. Roelofs, Kerkpad Z.Z.53, Soest, Nederland, por la
Sciencia Revuo.

Al la Sveda Esperanto - Federacio.

Al D.ro W.C. van Rosmalen, adjunkta Direktoro,
Openbaar Slachthuis, Rotterdam.

Karaj Sinjoroj,

En la Sciencia Revuo mi legis la peton al ĉiuj legantoj rilate la enke-
ton pri cevalaĵo kaj cevalbuĉado.

Oni faris 4 demandojn. Mi tuj skribis al la Direktoro de la Publika
Buĉejo en Rotterdam. Oni telefonis al mi, ke la Direktoro, estanta eks-
terlande, ne povis respondi al mi; mi povis skribi al la subdirektoro
D.ro W.C. van Rosmalen, kiu afable tute respondis la 4 demandojn.

Mi tradukos tiun ĉi leteron Esperantlingven kaj ankaŭ la respondojn
de D.ro van Rosmalen kaj sendos ilin al la Universitato en Lund.

Kompreneble mi tre ĝentile dankas Doktoron van Rosmalen pro la detala
respondo je la 4 demandoj. Kopion de tiu ĉi letero kaj tradukon mi sen-
das al Doktoro van Rosmalen.

Altestime

ir. B.B. de Regt, c.i.

ir. B.B. de Regt, c.i.

44
ae

Holland M. 15118:1

12 JUNI 1952

Karaj Sinjoroj,

FOLKLIVSARKIVET

Institutionen för folklivsforskning vid Lunds universitet

Mi havas la honoron sendi al vi la respondojn pri ĉevalviando k.t.p. (Vidu Scienca Revuo de la unua de Junio 1952a, paĝo 16). D-ro W.C. van Rosmalen, subdirectoro de la publika buĉejo en Roterdamo havis la afablecon skribi la nederlandan tekston.

Nederlandaj vidpunktoj.

1. Ĉevalaĵon oni konsideras antaŭe kiel malaltvolora, malbonkvalita viando, ĉar oni buĉis en antaŭaj tempoj nur maljunajn, ne plu labor-kapablajn ĉevalojn (ĉevalaĉojn). Dum la lasta milito venis en ĉi tio ŝanĝiĝo kaj konaĵiĝis ĉevalviando en larĝa rondo. Depost tiam ĝi estas multe pli ŝatata ol antaŭ la dua milito. Sekve de la mekanikiĝo en la agrikulturo estas buĉataj krome nuntempe ĉevalojn de bonega kvalito, pro kio pligrandiĝis kompreneble la ŝato de tiu viando, ankau en la rondoj, en kiuj antaŭe oni ne mangis ĝin.
2. Mortigi ĉevalon oni konsideras tute memkompreneble, kondiĉe, ke tio okazas je la kutima maniero, sekve aplikante senkonsciigon. En Nederlando oni ne mangas hundojn, nek katojn, sekve oni ne buĉas ilin.
3. La senkonsciigon okazas en la Publika Buĉejo de komunuma ofistaro, kiu ankau senkonsciigas ĉevalojn kaj aliajn buĉotajn bestojn. La ŝanĝado kaj plua finbuĉado estas farata de tiel nomataj dungbuĉistoj. Tiuj ĉi ofististoj estas konsiderataj precize kiel la alia buĉeĝistaro. Specialan momon ili ne havas.
4. Oni senkonsciigas la ĉevalojn per speciala pafmasko aŭ buĉmasko (Schwem (Schermer) (Mi memoras, ke jam en mia juneco, do antaŭ proksimume 55 jaroj, oni, en Nederlando senkonsciigis ĉevalojn per pafmasko). Oni kartoĉe pafas najlon en la grandajn cerbojn, pro kio la ĉevalo absolute kaj tuj senkonsciigas. Post tio oni ŝanĝigas la beston, post tielnomata ĥrustpiko, ĉe kio oni tratranĉas la grandajn sangovejmojn, kiuj cirkaumas la koron.

Mi dankas Sro. J. Telling, Schietbaanlaan 106a Rotterdam, ĉar li afable korektis la manuskripton.

ing. B.B. de Regt, c.i.
Direktoro de la Tehnika Mezgrada Lernejo
" Technicum "
Eendrachtsweg 26 - 27 Rotterdam Centrum
Nederland.

ir. B.B. de Regt c.i.

Härmed har jag äran att till Eder översända svaren ang. hästkött etc. (Se SCIENCA REVUO 1 juni 1952 s. 16). Dr W.C. van Rosmalen, underdirektören för allmänna slakthuset i Rotterdam haft vänligheten att skriva den nederländska texten.

Nederländska synpunkter.

1. Hästköttet ansågs förr som undervärdigt, till kvaliteten dåligt kött, ty förr i tiden slaktade man endast gamla, arbetsodugliga hästar (krakar). Under sista kriget inträdde en förändring härvidlag och hästköttet blev känt i vidare kretsar. Sedan dess har det varit mycket mer omtyckt än före andra världskriget. Som följd av mekaniseringen inom jordbruket slaktar man nu även hästar av utmärkt kvalitet, vilket gör att man nu naturligtvis tycker mer om detta kött även i kretsar där man tidigare ej åt det.
2. Att döda en häst anses som något alldeles självklart, under förutsättning att det sker på vanligt sätt, alltså med hjälp av bedövning. I Nederländerna äter man varken katter eller hundar, och följaktligen slaktar man dem ej.
3. Bedövningen äger rum på allmänna slakthuset genom kommunala tjänstemän, som även bedövar hästar och andra djur som skall slaktas. Blodavtappningen och det vidare slaktandet utföres av s.k. lejda slaktare. Dessa tjänstemän anses precis som andra slaktare. Något särskilt namn har de ej.
4. Man bedövar hästarna med en särskild skjutmask eller slaktmask (Schweme(Schermer) (Jag minns att man redan i min ungdom, alltså för cirka 55 år sedan, bedövade hästar med skjutmask.) Man skjuter medelst en patron en stålspets in i stora hjärnan varvid hästen absolut och omedelbart bedövas. Därefter tappar man blodet av djuret efter ett s.k. bröstsnitt, varvid man skär av de stora blodådror som omger hjärtat.

Jag tackar Herr J. Telling, Schietbaanlaan 106a Rotterdam för det han vänligen rättat manuskriptet.

B.B. de REGT, c.i.